

ПАТРЕШ

Село като всяко село
със усмихнати цветя,
с бели облаци начело
над хълмиста равнина.

Сутрин – с птици ранобудни,
денем – с хора сред поля,
в нощи лунени и безлунни
пее селската душа.

Пее, плаче и тъгува
със овчарския кавал.
Цял живот добро бленува
пред черковния олтар.

Младоженка сред мегдана
сбрала е сватбари – сто
и се носи до Балкана
глас от кръшното хоро...

С шепот в дворове и къщи,
с глъч по ниви и хармани –
грижата за хляб насъщен,
грижа съща е, от лани...

Село като всяко село
с хора, птици и цветя...
Аз пред тебе свеждам чело
и целувам ти ръка!

2007 година

ПЕНЧО ЛУНДЖЕВ